

ſtebro (Madsen), for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) og for Aalborg Amts 4de Valgkreds (N. Nielsen) ikke ved deres Tiltrædelse af Forſlaget under Nr. 3 villet optræde imod Forſlaget under Nr. 2, men meget mere villet have det forſtaaet ſaaledes, at de foretrække Forſlaget i Nr. 2 og kun, hvis det ikke vedtoges, ogſaa villet ſtemme for Forſlaget under Nr. 3. Forſlagsſtillerne under Nr. 2 kunne imidlertid ikke tilraade at ſtemme for Forſlaget under Nr. 3. Dette Forſlag gaaer jo ud paa, ikke blot i indeværende Finantsaar at lade Sorø Academi udrede 50,000 Rbl. til Theatret, men ogſaa at det fremdeles ſkulde være Tilfældet i 5 Aar, og det er forſaavidt en ſtørre Smødefommen, naar man blot ſeer paa Tallet, end efter Forſlaget Nr. 2, men der ligger en beſtemt Principforſjel imellem diſſe to Forſlag. 5 Mars Vane i den Retning vil have en meget ſtor Betydning, naar den endelige Afgjørelſe ſkal træffes; man vil let der ved styrke Tanken om, at Sorø Academies Overflud egentlig kun er en Reſervefond for Theatret, og at de Midler, ſom henhøre til denne Fond, væſentlig vilde være at anvende til kunſtneriſke og videnskabelige Anſtalter her i Kjøbenhavn, og ſaaledes alſaa kun paa en mere indirecte Maade komme den hele ſtøre Befolkning til Nytte, hvorimod ialfald flere af Forſlagsſtillerne under Nr. 2 mene, at ved en endelig Overveieſe af det hele Spørgsmaal om Anvendelſen af Sorø Academies Midler, vil man kunne komme til, at diſſe Midler ſaae en for hele Folkets Oplyſning og Uddannelse langt gavnligere og mere directe Indflydelse, end det vil kunne ſkee paa den ved Forſlaget under Nr. 3 antydede Maade. I det jeg ſaaledes har forklaret Forſlaget, ſkal jeg endnu bede bemærket, at det Forſlag, ſom Nr. 2 vil træde iſtedetfor, ſaaledes ſom det var billiget af Finantsudvalgets ſtore Fleertal, havde fundet Tilſlutning af Folkethinget; men ligeoverfor ſaagodtsom hele Finantsudvalget og Folkethinget erklærede den høitagtede Kirke- og Underviſningsminiſter, at han beſtemt maatte modſætte ſig det, hvorimod han har kunnet tiltræde et Forſlag ſom det under Nr. 3, der i Virkeligheden gaaer langt videre, men ſkjuler i ſig et andet Princip. Og dette Forſlag

under Nr. 3 er, ſom de ærede Medlemmer vilde have ſeet ved at have læſt Landſthings-tidenden, fremkommet derved, at et høitæret Medlem af Landſthinget under Forhandlingen gjorde den Henſtilling til Kirke- og Underviſningsminiſteren, „om der vilde være noget aldeles Afſkrækkende for den ærede Miniſter — ſaaaledes yttrede den ærede Landſthingsmand ſig — i at tænke ſig hele det aarlige Tilſkud til Theatret, 50,000 Rb., overført paa Sorø Academies Budget“. Det var en Henſtilling i den Retning; jeg ſkal ikke angive flere Ord af Udtalelſen. Dertil ſvarede da den høitærede Kirke- og Underviſningsminiſter — det er kun nogle ſaa Ord; jeg haaber, at den høitærede Formand ikke har Noget imod, at jeg oplæſer det: „Hvad den ærede Landſthingsmands Henſtilling til mig angaaer, da ſkal jeg bemærke, at, naar en Landſthingsmand af den Betydning og med den Anſeelse, ſom det ærede Medlem nyder her i Thinget, gjør en Henſtilling til mig, ſaa er det en Selvfølge, at den vil blive tagen under den næſte Overveieſe. Jeg haaber, at jeg, efter at have gjort dette, ſkal vide til 3die Behandling at indtage en ſaadan Poſition, ſom man vil kunne vente af mig.“ En Henſtilling af en enkelt Landſthingsmand er alſaa efter Forhandlingerne, ſom de foreligge, det, der har givet den høitagtede Miniſter Anledning til Forſlaget under Nr. 3, men hvad Folkethinget efter Indſtilling af ſaagodtsom hele Finantsudvalget har vedtaget — ſkjøndt et mere begrændſet Forſlag — gjør den høitagtede Miniſter til et Cabinetsſpørgsmaal for ſig og ſine Collegaer. Jeg ſpørger ærede Medlemmer, om der er det mindſte Begrundet i, hvad den ærede Ordſører har ſagt gjentagne Gange, at vi her ved at ſtemme efter vor Overveieſning fremtvinge et Miniſterſkifte? Er det os, der have fremkaldt denne Situation, eller er det ikke ved ſæregen Opſindſomhed, havde jeg nær ſagt, fra Miniſteriets Side, at den er fremkaldt. Jeg beder ærede Medlemmer grænſſe tilbage de mange beſynderlige Anledninger til Cabinetsſpørgsmaal, vi have haft i vor parlamentariſke Tid, og jeg tør antage, at der ikke bliver mange Tilfælde, der kunne ſtilles i Sammenligning med det, jeg her har betegnet. For-